

www.DirectieveTherapie.nl

Dank voor uw download

U kunt er natuurlijk uit citeren, graag zelfs, maar dan wel met bronvermelding. U mag dit artikel ook ruimhartig verspreiden mits het niet voor commerciële doeleinden is. In die gevallen pas na onze schriftelijke toestemming.

Opname in bloemlezingen en readers moedigen wij aan, maar wel graag eerst even overleggen.

Alle rechten van de artikelen liggen bij
de Stichting Cognitie en Psychose.

Voor alle vragen:
info@gedachtenuitpluizen.nl

Ten geleide

Alfred Lange

Welkom bij nummer drie.

Het eerste nummer van dit jaar, over forensische psychologie, was niet alleen erg mooi (we kregen tal van spontane complimenten) maar ook nogal dik. De uitgever gaf ons derhalve de subtiele maar dringende suggestie het huidige nummer wat te beperken. En wie zijn wij om niet toe te geven aan de verlangens van onze sympathieke uitgever? Vandaar een nummer met maar drie artikelen. Wel een flink aantal recensies, zodat we de voorraad liggende recensies weer een beetje hebben verkleind.

We beginnen met een artikel van onze collega's uit Maastricht die altijd garant staan voor origineel experimenteel onderzoek, dat bovendien begrijpelijk wordt opgeschreven. Iris Engelhard en Marcel van den Hout wilden weten waarom sommige personen na een ernstig trauma posttraumatische stress ontwikkelen en anderen niet. Om dit te onderzoeken hadden zij een ramp nodig. Die vonden zij. Zevenentwintig maart 2001 botsten in België twee treinen op elkaar. Groot aantal slachtoffers. Bij de overlevenden onderzochten de auteurs een maand na dato wat voor betekenis de slachtoffers aan de optredende nachtmerries toekenden. Geruime tijd later onderzochten zij deze mensen opnieuw om vast te stellen in welke mate zij posttraumatische stress hadden ontwikkeld. Hun hypothese kwam uit: degenen die aan de nachtmerries veel gevaar toekenden, ontwikkelden ernstiger symptomen dan degenen die de nachtmerries wat luchtiger opvatten. Leest u hoe mooi dit onderzoek is opgezet en beschreven.

Het tweede artikel is een pure gevalbeschrijving, afkomstig van Jorrien van der Burg. Het is een bijzonder artikel. Waarom? Omdat de auteur aan het begin staat van haar carrière als behandelaarster en niet schroomt om haar eigen angsten ter discussie te stellen. Zij beschrijft hoe zij in haar praktijk een vrouw met ernstige, invaliderende angst voor spinnen moest behandelen. En dat terwijl zijzelf als de dood was voor spinnen. Wat deed Jorrien? Zij ging eerst zichzelf met exposure behandelen. Van die zelfbehandeling doet ze verslag en daarna laat ze ons weten hoe het haar cliënte vervolgens verging. Theoretisch niet wereldschokkend, maar verrassend eerlijk en inspirerend.

Wij hebben in het verleden al vaak artikelen opgenomen over 'cue exposure', het blootstellen van mensen met een verslaving aan juist de stimulus die de neiging om zich eraan over te geven oproept. Vooral waar het ging om bulimia nervosa heeft Anita Jansen in het verleden niet nagelaten hierover enthousiast te rapporteren. Deze keer heeft zij als auteur meegewerkt aan een artikel waarvan Remco Havermans de eerste auteur is en waarin het gaat om alcohol- of drugsverslaving. De auteurs spraken in de eerste versie van hun artikel van 'verslavingsgedrag', een term waar wij stilistisch gezien niet bijzonder vrolijk van worden. We houden ook niet van termen als 'rookgedrag'. Dit taalgebruik schijnt niet meer te zijn tegen te houden, al houdt onze eindredactie voorlopig stand. Gelukkig is het artikel verder zeer de moeite waard en ook helder van taal. Bovendien zijn er belangrijker zaken om je over op te winden.

We eindigen, zoals al aangekondigd, met een flink aantal recensies. Veel plezier ermee.